

ERC torna a demanar cartes

«Els vots d'Esquerra s'han traduït en gestos polítics més que en pressupostos o transferències, però no canvien el guió i es refien del camp negociador d'un acord inconcret però que dona joc»

ERC se la juga. Els republicans facilitaràn la setmana que ve un tràmit important per a l'aprovació dels pressupostos generals de l'Estat. El grup de Gabriel Rufián i el PNB han anunciat, pràcticament quan vencia el termini, que no presentaven les esmenes a la totalitat i que no els vetaran. Aquesta setmana també ho va anunciar Bildu, l'altre grup parlamentari sobre el qual el govern del PSOE i Unides Podem sosté la seva geometria variable. Així les coses, els comptes es tramitaràn a ERC, PNB i Bildu tindran a partir d'ara tot el protagonisme en la negociació.

Els republicans fan per ara un acte de fe. El seu acord per no vetar els comptes incorpora un compromís explícit d'introduir quotes de producció i doblatge en català a la propera llei de l'audiovisual espanyol, però no les quantifica. La primera idea del govern espanyol -que no va fer arrufar el nas a cap *superprogressista* no identitari- era que només hi hagués quotes pel castellà. Ara també n'hi haurà pel català, i el govern espanyol assumeix que ha de negociar "exclusivament" amb els republicans i l'executiu català la norma, que ha d'incorporar nous mecanismes de finançament també per a TV3. És un pas que, de ben segur, l'espanyolisme ajudarà a engrandir, però hi haurà feina per concretar-lo.

El mateix passa amb el que hi ha pendent dels pressupostos de l'any passat. Vam explicar que el grau de compliment dels acords de 2020 era molt baix i, de fet, això va dur ERC, a través d'Oriol Junqueras primer i de Pere Aragonès després, a endurir la posició i marcar distàncies amb el nou projecte de comptes espanyols. El pacte d'aquest divendres incorpora una revisió de l'incompliment en infraestructures, diners per a beques, el traspàs -sembla que ara sí- de la gestió de l'ingrés mínim vital i els diners per la cooperació internacional. El PNB ha pactat també fer efectiu el traspàs de la gestió de l'ingrés mínim vital. En el cas català és especialment significatiu l'assumpte de l'execució pressupostària en infraestructures. Establir mecanismes de compensació davant dels incompliments (es parla d'una "clàusula de salvaguarda" per impedir que torni a passar el 2022) hauria de donar molt de joc durant la negociació i és un assumpte nuclear.

L'acord, doncs, estableix un marc ampli de negociació, però no tanca cap compromís. Apunta en la bona direcció (el tema del català a les plataformes és clau per assegurar el futur de la llengua), però ho fia tot a l'habilitat i la capacitat negociadora d'ERC en el tràmit pressupostari dels pròxims mesos. Un tràmit que serà paral·lel a la tramitació dels comptes catalans. Si Pere Aragonès i Jaume Giró poden aprovar-los amb la CUP i no han de recórrer al PSC o als comuns, tindran més capacitat de collar a Madrid. No hi ha cap més secret. És possible, a més, que aquests siguin els darrers pressupostos del govern de Sánchez, que si els aprova ara tindrà la temptació de prorrogar-los l'any que ve i tirar fins a finals de 2023, quan acabarà la legislatura espanyola. Som, per tant, davant un dels últims *rounds* negociadors al Congrés.

Esquerra ha apostat perquè aquesta sigui la legislatura del diàleg malgrat les dificultats que té per afermar el seu relat en un context de triple empat amb PSC i Junts al Parlament. Aragonès i Junqueras volen refer ponts: a dins a l'independentisme i com a mínim amb els comuns (aquest divendres els republicans han aprovat les ordenances fiscals de Barcelona) i amb el govern espanyol. Fer-ho a la taula de diàleg, que per ara no té perspectives d'èxit però tampoc una alternativa transitible, i també per convertir-se en el soci de referència a Madrid i obtenir contrapartides concretes que permetin a Aragonès una presidència més plàcida que la dels seus antecessors.

Fins ara és evident que els resultats han estat quantitativament discrets i que els vots

d'ERC s'han traduït en gestos polítics més que no pas en pressupostos o transferències: la taula de diàleg, per una banda, i els indults als presos polítics al juny de l'altra. Els republicans ho fan des del convenciment que no hi ha cap altra manera de ser útil i que la majoria dels seus votants actuals i potencials prefereixen que a la Moncloa hi hagi el PSOE que no pas el PP i Vox, i volen un mentrestant amb resultats. Per això han evitat fer un gir de guió i seguiran dialogant i dialogant, negociant i negociant. Aquest divendres no ha acabat res i ERC ha tornat a demanar cartes en lloc d'aixecar-se de la taula malgrat els incompliments i la pressió dels seus socis de Junts. Després d'amagar amb obrir una negociació a Madrid amb una agenda similar a la d'Esquerra, i en un cert intent de reposicionar-se, el partit de Puigdemont i Sánchez, que disposa de només quatre diputats, ha acabat presentant una esmena a la totalitat. El temps jutjarà quina de les dues apostes ha estat més rendible.